

РЕШЕНИЕ

№ 1006

гр. София, 19.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-6, в закрито заседание на деветнадесети август през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Елена Радева

като разгледа докладваното от Елена Радева Търговско дело № 20221100901518 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производство по чл.25 ЗТРРЮЛНЦ.

Делото е образувано въз основа на жалба с вх.№20220816100129, подадена от „Ф.Е.С.“ ЕООД, ЕИК ****, чрез адв.М.С., насочена срещу ОТКАЗ № 20200227214816-2 от 05.08.2022 година на Агенция по вписванията за обявяване по партидата на дружеството на декларация по чл.38, ал.9, т.2 Зсч. В жалбата се твърди, че постановеният отказ е незаконосъобразен и това е така, тъй като е постановен след малко повече от 900 дни от подаване на заявлението. Длъжностното лице не е изпълнило задължението си незабавно, след изтичане на три дни от постъпване на заявлението, да се произнесе, както повелява нормата на чл.19, ал.2 ЗТРРЮЛНЦ. При установена нередовност е следвало да даде указание не по-късно от следващия ден от постъпване на заявлението, което не е сторено. Тези законови изисквания не са изпълнени, поради което не следва заявителят да носи неблагоприятни последици от забавата в произнасянията.

Другото основание, което се излага в жалбата е, че щом заявителят не е представил документ с незаличени данни, то следва да се приеме, че същият е дал съгласие дадените незаличени документи да бъдат оповестени публично. Жалбоподателят се позовава на нормата на чл.13, ал.4 ЗТРРЮЛНЦ, съгласно която щом заявителят ги е представил, то той е заявил съгласие да бъдат предоставени публично. Заявлението е за обявяване на акт-декларацията по чл.38 ЗСч, като приемането на този акт от представляващия заявителя се съдържа в самата декларация, което удовлетворява изискването на закона за представяне на декларация за приемането му и отделна декларация по чл.13,

ал.4 ЗТРРЮЛНЦ не е необходима.

Агенцията по вписванията е депозира отговор на жалбата, с който твърди, че жалбата е неоснователна и правилно длъжностното лице е постановило отказ да обяви документа, тъй като констатираните нередовности на заявлението не са отстранени.

Съдът, преценявайки събраните по делото доказателства, поотделно и в съвкупността им, намери за установено следното:

Подадено е заявление, образец ГЗ с вх.№20200227214816 на 27.02.2020г. за обявяване по партията на заявителя „Ф.Е.С.“ ЕООД, ЕИК ****. На декларация по чл.38, ал.9, т.2 от Закона за счетоводството. Към заявлението страната е представила адвокатско пълномощно и самата декларация по чл.38, ал.9, т.2 ЗСч.

При осъществяване на проверка за допустимост и основателност на искането длъжностното лице е дало указание на заявителя на 02.08.2022г. под №20200227214816, че в представените документи не се съдържа декларацията по чл.13, ал.4 ЗТРРЮЛНЦ и не е представен препис от декларацията по чл.38, ал.9 ЗСч със заличени данни.

На 05.08.2022 година длъжностното лице постановява атакувания отказ, приемайки, че дадените указания за отстраняване на нередовностите на заявлението не са изпълнени.

Отказът е връчен на страната на 11.08.2022 година.

Жалбата е постъпила в преклузивния срок по чл.25, ал.1 ЗТРРЮЛНЦ, поради което като подадена в срок от надлежна страна се явява допустима.

По нейната основателност.

Настоящият състав не споделя доводите на жалбоподателя, че липсва необходимост от представяне на декларация по чл.13, ал.4 ЗТРРЮЛНЦ, тъй като представената декларация от заявителя по чл.38, ал.9, т.2 ЗСч обективирала акта на приемане на документа, поради което нарочната декларация, съгласно изискванията на чл.13, ал.4 ЗТРРЮЛНЦ вр. с чл.7, ал.2 НВСДТРРЮЛНЦ не е била необходимо да бъде представена.

Смисълът на подаване на декларацията по чл.13, ал.4 ЗТРРЮЛНЦ е да удостовери верността на заявените за вписване обстоятелства и за приемане на представените за обявяване актове. Представената декларация по чл.38, ал.9, т.2 ЗСч не обективира такова приемане, а обективира извършеното от компетентния орган на дружеството удостоверяване, че същото не осъществява дейност през посочения период от време, както и фактът, че на представляващия му е известна наказателната отговорност по чл.313 НК.

Ето защо по виждане на състава правилно длъжностното лице е дало указание на заявителя да представи декларацията по чл.13, ал.4 ЗТРРЮЛНЦ, което страната не е изпълнила, включително не е представила тази декларация и пред съда.

По отношение на второто основание за отказ – непредставяне на декларацията, чието обявяване се иска със заличени данни.

Даденото от длъжностното лице указание намира основанието си в разпоредбата на чл.13, ал.6 ЗТРРЮЛНЦ.

Съобразно тази разпоредба, ведно със заявлението и представените към него документи, съответно подлежащият на обявяване акт, съгласно изискванията на закона. Документите се представят в оригинал, заверен от заявителя препис или нотариално заверен препис. Заявителят представя и заверени преписи от актовете, подлежащи на обявяване в търговския регистър, в които личните данни, освен тези, които се изискват по закон, са заличени.

Основание за това изискване е въведено с разпоредбата на чл.2, ал.2 ЗТРРЮЛНЦ. Нормата предвижда защита на личните данни по смисъла на [чл. 4, т. 1 от Регламент \(ЕС\) 2016/679](#) на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ, L 119/1 от 4 май 2016 г.), с изключение на информацията, за която със закон се изисква да бъде обявена. В настоящия случай в представената за обявяване декларация се съдържат личните данни на органичния представител на дружеството, а същите не са част от подлежащия на обявяване акт. Нормата на чл.2, ал.2 ЗТРРЮЛНЦ съдържа забрана за обявяване на актове, които съдържат лични данни, които пък от своя страна са част от подлежащия на обявяване акт.

Доводът на жалбоподателя основаващ се на чл.13, ал.4 ЗТРРЮЛНЦ, че щом заявителят ги е предоставил на Агенцията, следователно се е съгласил, да бъдат оповестени. Страната вероятно има предвид нормата на чл.13, ал.9 от закона, съгласно която, когато в заявлението или в приложените към него документи са посочени лични данни, които не се изискват по закон, се смята, че предоставилите ги лица са дали съгласието си за тяхното обработване от агенцията и за предоставянето на публичен достъп до тях. По виждане на състава такова предположение не може да бъде направено, тъй като на заявителя са дадени изрични указания да представи документа (декларацията по чл.38, ал.9, т.2 ЗСч) със заличени данни, което указание не е изпълнено, като документ със заличени данни не е представен и в настоящето производство. Неизпълнението на това указание е самостоятелно основание за постановяване на отказ за обявяване на декларацията, дори и да се приеме, че не е необходимо представянето на изричната декларация по чл.13, ал.4 ЗТРРЮЛНЦ.

По отношение на оплакванията на жалбоподателя относно забавата в произнасянето от страна на длъжностното лице.

Тези аргументи няма основание да се приеме, че обосновават постановения отказ като незаконосъобразен и да наложат неговата отмяна. Не са и основание длъжностното лице безкритично да осъществи вписване, респективно обявяване в ТРРЮЛНЦ.

Ето защо наличието на забава в произнасянията от страна на длъжностното лице не освобождава страната да изпълни дадените указания,

когато същите са съобразени с изискванията на закона.

Поради това съдът намира, че издаването на указания от длъжностното лице по регистрацията по реда на чл. 22, ал. 5 от ЗТРРЮЛНЦ, съответно произнасянето след срока по чл. 19, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ не е основание за отмяна на постановения отказ на формално основание. Спецификата на производството по чл. 25 от ЗТРРЮЛНЦ - неговият контролно-отменителен характер изключва възможността съдът да отмени отказа и да върне преписката на длъжностното лице за възобновяване на регистърното производството от етапа на даване на указания до заявителя за представяне на надлежни документи (Решение № 2433/19.10.2018 г. по гр. д. № 4822/2018 г. по описа на Софийски апелативен съд, Търговско отделение, 11 състав).

По изложените съображения с тъдът намира, че подадената жалба следва да бъде оставена без уважение като неоснователна.

Водим от изложеното съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба с вх.№20220816100129, подадена от „Ф.Е.С.“ ЕООД, ЕИК ****, чрез адв.М.С., със съдебен адрес гр.София, ул.“****”, вх.“****”, насочена срещу ОТКАЗ № 20200227214816-2 от 05.08.2022 година на Агенция по вписванията за обявяване по партидата на дружеството на декларация по чл.38, ал.9, т.2 ЗСч, съгласно заявление с вх. . №20200227214816.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред САС в 7-дневен срок от връчването му.

Съдия при Софийски градски съд: _____